

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. února 2023 odvolání **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29.9.2021, č. j. 10 T 4/2018-2774, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29.9.2021, č. j. 10 T 4/2018-2774, byli obžalovaní L.B., J.K. a R.K. podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěni obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Olomouci sp. zn. 3 VZV 4/2016- 628, podané na ně pro skutky spočívající v tom, že

I.

L.B. jako předseda představenstva společnosti XXXXX v rámci oprávnění a povinností, které mu plynuly ze Smlouvy o dílo č. 05209 uzavřené mezi investorem - společností XXXXX a generálním dodavatelem stavby - společností XXXXX, jednající během výstavby fotovoltaické elektrárny Havříce (dále též jen FVE Havříce) jménem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX a zároveň jako zástupce (a rovněž také spolumajitel a místopředseda představenstva) společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, tedy generálního dodavatele stavby FVE Havříce poté, co nejprve dne 21.10.2010 podal u Energetického regulačního úřadu v Jihlavě žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, záměrným jednáním v rámci licenčního řízení o udělení této licence na provozování FVE Havříce o výkonu 1,88 MW úmyslně uvedl v omyl zástupce Energetického regulačního úřadu v Jihlavě, když předstíral, že tato výrobní je ve stavu úplné dokončenosti a splňuje všechny podmínky pro udělení licence, byť tomu tak nebylo a proto za účelem vytvoření nepravdivých podkladů společně s

J.K. jako zmocněncem pro věci technické, v rámci oprávnění a povinností, které jí plynuly ze Smlouvy o dílo č. 05209 uzavřené mezi investorem společností XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX a generálním dodavatelem společností XXXXX, jednající během výstavby FVE Havříce jménem společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem v XXXXX, umožnili obviněnému R.K. dne 12.11.2010 provedení Revize elektrického výrobního zařízení nn – FVE Havříce, na základě které byla dne 16.11.2010 vyhotovena nepravdivá revizní zpráva č. 3.11/2010, která měla v rámci licenčního řízení deklarovat, že FVE Havříce je z hlediska bezpečnosti schopna provozu a provedení této revize a zpracování revizní zprávy umožnili přesto, že si byli vědomi jako zástupci investora i generálního dodavatele stavby toho, že v době provedení revize a zpracování revizní zprávy není

revidované zařízení dostavěné, neboť montáže fotovoltaických panelů, jejichž zapojení podléhá předmětné revizi, probíhaly ještě v prosinci 2010 a k úplnému dokončení montáží všech fotovoltaických panelů a jejich zapojení došlo až po datu 2.1.2011 a byli si tedy vědomi toho, že revizní zpráva, která deklaruje, že revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu neodpovídá skutečnému stavu a je tedy nepravdivá a dále tím, že

dne 16.12.2010 vystavili a podepsali L.B. jako zástupce žadatele o licenci - společnosti XXXXX a J.K. jako zástupce dodavatele XXXXX předávací protokol, jehož předmětem předání byla Fotovoltaická elektrárna Havříce, s datem dokončení díla 16.12.2010 a tento protokol podepsali s vědomím, že bude použit v rámci licenčního řízení vedeného u Energetického regulačního úřadu týkajícího se udělení licence vztahující se k výrobě FVE Havříce, jako nutný doklad pro potřeby licenčního řízení přechod vlastnictví k fotovoltaické elektrárně na společnosti XXXXX a tento protokol byl za tímto účelem skutečně doručen L.B. dne 21.12.2010 na Energetický regulační úřad v Jihlavě jako jeden z dokumentů, který byl nutný pro nabytí právní moci v mezidobí vydané licence,

a tento předávací protokol podepsali, přestože si byli vědomi toho, jako zástupci investora i generálního dodavatele stavby, že ke dni podpisu předmětného předávacího protokolu nebyla stavba FVE Havříce dokončena, neboť montáže fotovoltaických panelů i jiné stavební práce probíhaly i po datu podpisu předávacího protokolu,

přičemž takto postupovali s vědomím, že nepravdivá revizní zpráva i nepravdivý předávací protokol jsou nezbytné pro vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích a budou v probíhajícím licenčním řízení sloužit k navození a potvrzení dojmu o úplné dokončenosti stavby fotovoltaické elektrárny Havříce,

přesto v době od 12. 11. 2010 až do právní moci Rozhodnutí ERÚ o udělení licence dne 21.12.2010 úmyslně L.B. tajil před Energetickým regulačním úřadem významnou okolnost, že v době provedení revize elektrického výrobního zařízení dne 12.11.2010, jakož i v době podpisu předávacího protokolu dne 16.12.2010 nebyla elektroinstalace dané výroby ani zdaleka ve stavu dokončenosti, přičemž také L.B. i J.K. věděli, že jimi podepsaný protokol a nepravdivá revizní zpráva budou využity v rozporu se skutečným stavem k protiprávnímu získání licence společnosti XXXXX na provoz fotovoltaické elektrárny Havříce, k jejímu připojení k distribuční síti společnosti E.ON Distribuce, a.s., k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie společnostmi E.ON Distribuce, a.s. a E.ON Energie a.s. a k následné neoprávněné fakturaci částek za dodávky elektrické energie distribuční společnosti, případně jejím právním nástupcům a k neoprávněnému obohacení společnosti XXXXX v rozsahu uvedeném níže, a uvedený předávací protokol spolu s předloženou revizní zprávou způsobily, že licence č. 111017356 vydaná dne 15.12.2010 Energetickým regulačním úřadem pod č.j. 12744-15/2010 - ERU společnosti XXXXX nabyla dne 21.12.2010 právní moci, kdy na základě této pravomocné licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby, resp. zamlčení informací o její nedokončenosti v době vydání licence vůči společnosti E.ON Distribuce a.s. při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010 - S711020 ze dne 11. 1. 2011, jakož i při následné pravidelné měsíční fakturaci výkupních cen a zeleného bonusu na jejím základě vznikl a byl uplatňován společností XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2 – 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb.,

a to přesto, že FVE Havříce v době vydání Rozhodnutí o udělení licence č. 111017356, které nabylo právní moci dnem 21.12.2010, podmínky pro získání licence nesplňovala a úhrady za

dodanou energii vyplácené ponižené o tržní cenu dodané energie, případně podpora vyplácené formou zeleného bonusu, tvoří škodu způsobenou na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s. a společnosti OTE, a.s., se sídlem Praha, Sokolovská 192/79, které následně přenesly zvýšené náklady na výrobu elektřiny na spotřebitele elektřiny, na ostatní provozovatele distribučních soustav prostřednictvím vyrovnávacích plateb a státní rozpočet České republiky, kdy jen za období od 13.1.2011 do 16.1.2017 společnost XXXXX vyrobila, dodala a vyfakturovala odběratelům elektrické energie společnosti E.ON Distribuce, a.s. a společnosti E.ON Energie, a.s. celkem 10.060.918 kWh elektrické energie, za kterou tak získala neoprávněné obohacení ve výši 123.573.344,- Kč, přičemž L.B. i J.K. byli srozuměni s budoucími úhradami takto vyráběné energie s tím, že po dobu garantované délky podpory může tato částka dosáhnout výše 459,6 milionů Kč ku škodě primárně v období od 1.1.2011 do 31.12.2012 společnosti E.ON Distribuce, a.s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky a v období od 1.1.2013 do 16.1.2017 dále společnosti E.ON Energie, a.s., která však cenu průběžně refinancuje od společnosti OTE, a.s., která je ve 100% vlastnictví České republiky,

II.

R.K. jako revizní technik dne 16.11.2010 vypracoval Zprávu o výchozí revizi elektrického výrobního zařízení na č. 3.11/2010 s předmětem a místem revize fotovoltaická elektrárna Havříce, kterou vypracoval na základě revize provedené dne 12.11.2010, ve které uvedl, že se jedná o výchozí zprávu celkovou, vycházející z projektové dokumentace Puttner s.r.o., přičemž do revizní zprávy uvedl nepravdivé údaje týkající se typu a počtu fotovoltaických panelů, neboť uvedl, že v revidované fotovoltaické elektrárně bylo ke dni revize namontováno a zapojeno 1.520 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 220-30P - 230 Wp, 2.278 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 1 60-24M - 195 Wp a 5.678 kusů fotovoltaických panelů typu SOLARFUN SF 160-24M - 190 Wp, a to přesto, že tyto panely se v takovém množství a typech v elektrárně nenacházely a dále uvedl, že "*Revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu*", takže revizní zprávu zpracovával s vědomím, že tento závěr nemohl být jeho revizí zjištěn a prokázán, neboť bezpečnost provozu revidovaného zařízení nelze ověřit před tím, než je revidované zařízení dokončené a navíc z uvedených nesprávných údajů o fotovoltaických panelech je zjevné, že tyto panely a jejich zapojení nerevidoval, přičemž fotovoltaická elektrárna Havříce jednoznačně nebyla ke dni provádění revizní prohlídky dokončena, neboť ještě v době od 10.12.2010 do 17.12.2010 byly prováděny montážní práce na fotovoltaické elektrárně Havříce týkající se fotovoltaických panelů a jejich zapojení, takže v době provedení vlastní revize fotovoltaická elektrárna Havříce nemohla splňovat podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení definované ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6, a dále nerevidoval fotovoltaické panely umístěné na pozemku č. 1085/2, které tam v době provádění jeho revize nebyly a to přesto, že v projektové dokumentaci společnosti Puttner s.r.o. zakreslené byly a měly být součástí fotovoltaické elektrárny a byly dostavěny v době po 14.3.2011,

a zároveň si byl plně vědom toho, že jím vypracovaná nepravdivá zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení bude v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě použita jako podklad k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro společnost XXXXX a k připojení výroby k distribuční síti společnosti E.ON Distribuce, a.s. a na základě neoprávněně vydané licence dojde k uzavření smluv s odběrateli elektrické energie a k následné neoprávněné fakturaci částek za dodávky elektrické energie distribuční společnosti, případně jejím právním nástupcům a k neoprávněnému obohacení společnosti XXXXX v rozsahu uvedeném níže a tímto svým jednáním tak umožnil L.B. předstírat v řízení před Energetickým regulačním úřadem v Jihlavě stav plné dokončenosti FVE Havříce, a tak mohla být v tomto řízení společnost

XXXXX dne 15.12.2010, v právní moci dne 21.12.2010 pod. č.j. 12744- 15/2010- ERU udělena licence č. 111017356,

kdy jen za období od 13.1.2011 do 16.1.2017 společnost XXXXX vyrobila, dodala a vyfakturovala odběratelům elektrické energie společnosti E.ON Distribuce, a.s., a společnosti E.ON Energie, a.s. celkem 10.060.918 kWh elektrické energie, za kterou tak získala neoprávněně obohacení ve výši 123.573.344,- Kč, přičemž si byl vědom budoucích úhrad takto vyrobené energie a toho, že po dobu garantované délky podpory může tato částka dosáhnout výše 459,6 miliónů Kč ke škodě primárně v období od 1.1.2011 do 31.12.2012 společnosti E.ON Distribuce, a.s., která však cenu refinancovala od spotřebitelů el. energie a z dotací České republiky a v období od 1.1.2013 do 30.6.2016 dále společnosti E.ON Energie, a.s., která však cenu průběžně refinancuje od společnosti OTE, a.s., která je ve 100% vlastnictví České republiky,

ve kterém státní zástupce spatřoval spáchání zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, zčásti dokonaného a zčásti nedokonaného, ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, u obžalovaných L.B. a J. K.

a pomocí podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvláště závažnému zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonanému a zčásti ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku u obžalovaného R.K. neboť, nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. byli poškození Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ: 47609109, a OTE, a.s., IČ: 26463318, se sídlem v Praze 8, Sokolovská 192/79, Karlín, 186 00, odkázáni se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Tento rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl napaden odvoláním státního zástupce. V odůvodnění opravného prostředku státní zástupce uvedl, že odvolání podává v neprospěch obžalovaných B., K. a K. a směřuje je do výroku o vině, jímž byli obžalovaní podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěni obžaloby. Podle názoru odvolatele krajský soud prakticky úplně rezignoval na řádné hodnocení důkazů, důkazy hodnotil po jednom, izolovaně a nikoliv ve vzájemných souvislostech a v podstatě každý objektivní důkaz, tedy zejména listiny relativizuje tím, že odkazuje na obhajobu obžalovaných, která spočívá ve třech bodech (pozdní vystavování dokladů, provádění víceprací a existence mezikladu v prostoru FVE v Havříčích), aniž by hodnotil věrohodnost a pravdivost této obhajoby, která je některými důkazy jednoznačně vyvrácena. Svě rozhodnutí krajský soud opírá pouze o to, co tvrdí obžalovaní, aniž by se vyrovnal s rozpory mezi jejich tvrzeními a provedenými důkazy.
3. Státní zástupce v této souvislosti poukázal na výpovědi některých svědků a zejména na obsah listin, které podle jeho názoru spolehlivě vyvracejí obhajobu obžalovaných. Konkrétně poukázal na výpověď svědka K., který uvedl, že na nízkonapěťové části FVE pracoval do konce listopadu, což koresponduje i s jím vystaveným protokolem o předání díla datovaným 30.11.2010. Nízkonapěťová část FVE tedy nemohla být hotova v době revize provedené obžalovaným K., tedy k datu 12.11.2010. Svědek K. pak uvedl, že ještě po Vánocích probíhaly na FVE práce spočívající v zapojování kabelů a dokončovacích pracích na trafostanicích. Státní zástupce dále poukázal na fotografie předložené obžalovanou K., které byly pořízeny dne 15.12.2010 a jsou na nich zachyceny pohledy na holé řady konstrukcí, které nejsou osazeny fotovoltaickými panely. Uvedené fotografie dokládající nedokončenost elektrárny ke dni 15.12.2010 korespondují s listinnými důkazy založenými ve spise. Přitom se rozhodně nemohlo jednat o výměnu vadných panelů, neboť si lze stěží představit situaci, že by byly vadné veškeré panely v několika řadách. Dále bylo poukázáno na to, že faktury společnosti FAMES obsahují jasné datum dokončení díla „dle skutečnosti“, přičemž data jsou jednoznačně po provedení revize. Pokud jsou v bodě 63 napadeného

rozsudku uvedeny protokoly o dodávkách materiálu na stavbu FVE, tak se jedná o střídače, rámy na střídače a montáže konstrukcí a montáže FV panelů. Uvedené práce, jejichž předávací protokoly jsou datovány dlouho po revizní prohlídce a vyhotovení revizní zprávy, byly nezbytnou součástí stavby, která měla být revidována obžalovaným K.. V této souvislosti státní zástupce připomenul, že doklady předložené svědkem V. prokazují dodávky materiálu na stavbu FVE v termínech od 25.11.2010 do 22.12.2010. Podle těchto dokladů byly sdružovací jednotky na stavbu doručeny až dne 7.12.2010 (12 kusů) a dne 15.12.2010 (25 kusů), takže tyto doklady potvrzují správnost fakturace a správnost údajů o skutečném datu plnění na dodacích fakturách. V inkriminovaném případě se nejednalo

o nějaké nedůležité komponenty, jak naznačovali obžalovaní, ale jednalo se o skříně, ve kterých se sbíhají kabely a tedy o část nutnou pro zapojení kabeláže podléhající revizi. Státní zástupce dále uvedl, že krajský soud v bodě 122 odůvodnění napadeného rozsudku zmiňuje zápis o předání díla sepsaný s firmou FAMES 17.12.2010, který potvrzuje i montáž rámu na střídače, které se tedy jednoznačně na elektrárně nacházely, neboť prokazatelně existují doklady o jejich nákupu, dovozu a montáži, přičemž uvedená data pak odpovídá datům dopravy rámu ve dnech sedmého a 15. 12. 2010. Krajský soud podle odvolatele v podstatě zcela rezignoval na posouzení shora uvedených důkazů ve vzájemných souvislostech (faktury

– předávací protokoly – doklady o přepravách), když se jedná o vzájemně se podporující důkazy z více zdrojů. Rovněž faktury s datem dodání 22.11.2010 a 24.11.2010 (dodávky konektorů k propojení panelů ke střídačům a regulátorům a žlabů pro vedení kabelů) dokladují, že v době probíhající revize nemohla být elektrárna ve stavu, o jakém vypovídá revizní zpráva. Odvolatel dále poukázal na rozhodnutí učiněná správními soudy, a to konkrétně na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2.6.2016, č. j. 62 A 112/2013-321, a dále usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2017, č. j. 7 As 140/2016-99, kterými bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o udělení licence FVE Havříce. Byť se jedná o soudní rozhodnutí učiněná v jiném typu řízení, bylo podle odvolatele na místě je při ohodnocení věrohodnosti výpovědí obžalovaných mít minimálně na zřeteli. Státní zástupce dále připomněl znalecký posudek zpracovaný ČVUT Fakultou elektrotechnickou 8.7.2013, z něhož vyplývá, že bez finálně instalovaných fotovoltaických panelů nelze dokončit části revize týkající se stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny. Věrohodnost obžalovaných je podle názoru odvolatele snižována i výpovědí obžalovaného B., týkající se montáže panelů na pozemek číslo 1085/2, neboť z provedených důkazů vyplývá, že tyto panely byly namontovány až v březnu 2011, avšak obžalovaný B. uvedl, že k této instalaci přistoupili až v dubnu nebo v květnu 2011, poté co zjistili nižší výkon elektrárny. Státní zástupce vyjádřil podiv nad obsahem bodu 124 odůvodnění napadeného rozsudku, v němž nalézací soud konstatoval soulad dodacích listů a dokladů o dopravě materiálů na elektrárnu v první polovině prosince 2010. Obsah tohoto bodu odůvodnění rozsudku svědčí o nekonzistentnosti volné úvahy soudu při hodnocení důkazů, kdy soud sám připouští, že revizní zpráva je nevěrohodná, neboť komponenty nutné pro dokončení díla v rozsahu revizní zprávy byly na místo FVE dodány až později. V rozporu s předchozími vlastními tvrzeními nalézací soud podle odvolatele v bodě 125 odůvodnění rozsudku uvádí, že před datem 30. 11. 2010 nešlo určit datum montáže přesněji, ačkoliv, jak již bylo uvedeno, listinné důkazy bezpečně dokládají, že minimálně kabelové žlaby, konektory a sdružovací jednotky MaxConnect, byly na stavbu elektrárny dodány až po datu provedení revize. Závěrem státní zástupce uvedl, že nalézací soud učinil nesprávná skutková zjištění v důsledku nesprávného hodnocení důkazů, a jeho rozsudek je vnitřně nekonzistentní, neboť soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Z uvedeného důvodu navrhl, aby vrchní soud vyhověl podanému odvolání a napadený rozsudek v napadeném výroku podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. zrušil a podle § 259 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. ř. věc vrátil krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

4. V rámci veřejného zasedání odvolatel přednesl opravný prostředek v rozsahu jeho písemného vyhotovení. Závěrem navrhl, aby odvolací soud rozhodl v intencích písemně zpracovaného odvolání. Obhájci obžalovaných se v rámci veřejného zasedání k odvolání státního zástupce vyjádřili v tom smyslu, že je považují za zcela nedůvodné, přičemž poukázali na zpracované písemné vyjádření obžalovaných k odvolání státního zástupce. Zdůraznili, že nalézací soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, jeho hodnocení bylo logické, takže závěr o tom, že nebylo prokázáno spáchání žalovaného skutku je správný a má oporu v provedeném dokazování. Navrhli proto, aby odvolání státního zástupce bylo jako nedůvodné zamítnuto. Obžalovaní sami k věci nic dalšího nevedli.
5. Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací zjistil, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou podle § 246 odst. 1 písm. a) tr. ř., v zákonné lhůtě uvedené v ustanovení § 248 odst. 1 tr. ř. a splňuje veškeré náležitosti obsahu odvolání ve smyslu ustanovení § 249 odst. 1 tr. ř. Jelikož odvolací soud neshledal důvod k zamítnutí či odmítnutí odvolání podle ustanovení § 253 tr. ř., přezkoumal podle hledisek uvedených v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
6. Po přezkoumání napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo, odvolací soud konstatuje, že v řízení předcházejícím napadenému rozsudku nebyla porušena žádná zákonná ustanovení, která by mohla mít vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. V tomto řízení byla dodržena všechna stěžejní ustanovení tr. ř., zejména ta, která mají zabezpečit právo obžalovaných na obhajobu, jakož i ta, která mají zajistit řádné objasnění věci. Obžaloba byla podána pro skutek, pro nějž bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaných a skutek popsany v žalobním návrhu je totožný se skutkem popsany ve výrokové části napadeného rozsudku. Totožnost skutku byla tedy v celém průběhu trestního řízení zachována. Obžalovaní měli od počátku trestního stíhání obhájce a v žádné fázi řízení nedošlo ke zkrácení jejich práva na obhajobu. Obžalovaným byla zejména opakovaně dána možnost, aby se vyjádřili ke všem skutečnostem, které jim byly kladeny za vinu, bylo zachováno ustanovení upravující zahájení trestního stíhání, jakož i ustanovení upravující ukončení vyšetřování. Obžalovaným byla následně doručena obžaloba a k hlavnímu líčení byli řádně a včas předvoláni. Nalézací soud v hlavním líčení dostatečně respektoval zásadu ústnosti a bezprostřednosti při provádění důkazů, kdy důkazy, které byly procesně opatřeny ve stadiu přípravného řízení, byly soudem prvního stupně provedeny v hlavním líčení v souladu s ustanovením hlavy páté tr. ř. Napadený rozsudek tak, jak byl písemně vyhotoven a doručen stranám, splňuje kritéria obsažená v ustanovení § 120 až 122 tr. ř. týkající se struktury rozsudku a kritéria uvedená v ustanovení § 125 tr. ř. stran obsahu jeho odůvodnění. Z napadeného rozsudku je tedy zřejmé, které skutečnosti vzal soud prvního stupně za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Z odůvodnění rozsudku je rovněž patrné, jak se vypořádal s konkrétní obhajobou obžalovaného.
7. Opravný prostředek je zaměřen do výroku o vině, přičemž z uplatněných odvolacích námitek je zřejmé, že státní zástupce nesouhlasí se způsobem, jakým nalézací soud hodnotil provedené důkazy a jím učiněná skutková zjištění a na ně navazující právní závěry považuje za nesprávné.
8. S výše uvedenými námitkami státního zástupce se vrchní soud neztotožnil. Na tomto místě je třeba nejprve uvést, že krajský soud provedl dokazování v potřebném rozsahu a zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný k meritornímu rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. ř.). V souvislosti s úvahami o hodnocení důkazů soudem prvního stupně odvolací soud připomíná, že tím, kdo je podle zákona oprávněn k autoritativnímu hodnocení provedených důkazů je nalézací soud. Zásada volného hodnocení

důkazů vyjádřená v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř., jakožto jedna ze základních zásad českého trestního procesu, brání odvolacímu soudu v tom, aby podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušil jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným, v úvahu přicházejícím výsledkem. Nutno zdůraznit, že zákonodárce novelou zákona o trestním řízení soudním (trestní řád) zákon č. 265/2001 Sb. poměrně výrazným způsobem omezil možnost odvolacího soudu zasahovat do hodnocení důkazů provedeného nalézacím soudem, když v ustanovení § 263 odst. 7 deklaroval, že odvolací soud je vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které ve veřejném zasedání sám provede. V zásadě i konstantní judikatura Ústavního soudu stojí na stanovisku, že zasahovat do hodnocení důkazů soudem prvního stupně lze pouze tehdy, pokud je takové hodnocení v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů (III. ÚS 177/04).

9. Podle názoru vrchního soudu je třeba, při vědomí těchto teoretických úvah vymezujících rámec přezkumné činnosti odvolacího soudu konstatovat, že v projednávané věci soud prvního stupně v rámci hodnocení důkazů plně respektoval mantinely vymezené ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že nalézací soud provedené důkazy hodnotil na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. O správnosti tohoto závěru svědčí hodnotící pasáž obsažená především v bodech 110 - 137 odůvodnění napadeného rozsudku. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku naprosto jasně, srozumitelně, výstižně a úplně popsal, jakými úvahami byl veden při vlastním hodnocení provedených důkazů a jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného. Nalézacímu soudu nelze vytknout, že by neprovedl všechny relevantní důkazy nebo že by některý z provedených důkazů nehodnotil. Hodnocení důkazů bylo krajským soudem provedeno v souladu se zákonem, v souladu s pravidly formální logiky a rozhodně nebylo v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů. Hodnocení důkazů nalézacím soudem ve vztahu k obžalovanému nevykazuje znaky jednostranného, selektivního a tendenčního přístupu. S takto provedeným hodnocením důkazů se odvolací soud plně ztotožňuje a podle § 263 odst. 7 tr. ř. je tímto hodnocením důkazů také vázán. Pokud tedy nalézací soud po takto provedeném dokazování dospěl k závěru o tom, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, nelze takový závěr hodnotit jako závěr nemající oporu v provedeném dokazování a je proto možné v podrobnostech odkázat na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku.
10. Nad rámec uvedeného považuje vrchní soud za vhodné k odvolání státního zástupce uvést následující. Jak již bylo uvedeno, podstatou opravného prostředku je odvolatelova námitka nesprávného hodnocení důkazů nalézacím soudem poukazující na to, že krajský soud rezignoval na řádné hodnocení důkazů, tyto hodnotil izolovaně a nikoliv ve vzájemných souvislostech. Podle státního zástupce nalézací soud v podstatě každý objektivní důkaz, tedy zejména listiny, relativizoval tím, že odkázal na obhajobu obžalovaných, která spočívala ve třech bodech (pozdější vystavování dokladů, provádění víceprací a existence meziskladu v prostoru FVE v Havřicích), aniž by hodnotil věrohodnost a pravdivost této obhajoby, která je některými důkazy jednoznačně vyvrácena.
11. Vrchní soud považuje za vhodné nejprve uvést, že každá ze tří zmíněných rovin obhajoby má určitý racionální základ a oporu v provedeném dokazování. Nelze souhlasit s poněkud paušálním hodnocením odvolatele v tom směru, že se jedná pouze o tvrzení obžalovaných, která jsou v absolutním rozporu s provedenými důkazy. Co se týče obhajovací argumentace spočívající v tvrzení obžalovaných, že v souvislosti s výstavbou FVE docházelo z důvodu nemožnosti včasného proplacení provedených prací k pozdějšímu vystavování dokladů (oproti datu faktické realizace dodávek), tak je třeba konstatovat, že o tomto hovořili nejen obžalovaní B. a K., ale rovněž tak svědci A. a P.. Druhý z jmenovaných, zástupce společnosti FAMES, v této souvislosti u hlavního líčení opakovaně prohlásil, že investoři jim propláceli faktury, až když měli peníze z banky. Většinou se proto dílo oficiálně předávalo až

v okamžiku, kdy měl investor peníze. V souvislosti s tím svědek zmínil problémy vyvstávající z vystavení faktur bezprostředně po realizaci díla, resp. v okamžiku, kdy investor ještě nemá finanční prostředky k jejich proplacení (např. povinnost odvést DPH). Výpověďmi svědků N. a P., ale především listinnými důkazy pak bylo prokázáno, že společnost LBBW Bank na základě úvěrové smlouvy uzavřené se společností XXXXX uvolnila finanční prostředky k financování FVE Havřice až dne 22.12.2010, tedy poté co nabylo právní moci rozhodnutí ERÚ o udělení licence k provozu FVE. Oficiální předání díla a s tím související vystavení faktur v době, kdy byla obžalovaným K. provedena revize (tj. kolem 12.11.2010) by znamenalo fakturaci cca 1,5 měsíce před tím, než společnost XXXXX obdržela od banky finanční prostředky k platbě za zhotovené dílo. To, že čerpání úvěru bude vázáno na splnění konkrétních podmínek, spočívajících mimo jiné i v získání platné licence k provozu FVE, vyplývalo přímo z úvěrové smlouvy a lze proto reálně předpokládat, že s touto skutečností byli obeznámeni nejen zástupci společnosti XXXXX, resp. XXXXX, ale i zástupci hlavních subdodavatelských společností (v případě společnosti FAMES se jednalo o klíčového dodavatele, realizujícího práce v hodnotě několika milionů Kč). O pozdějším vystavení předávacího protokolu hovořil rovněž svědek K., a to z důvodu revize díla a ověření jeho funkčnosti (viz dále). Vrchní soud je tedy toho názoru, že výše uvedená obhajoba obžalovaných má jistou logiku a oporu v provedeném dokazování.

12. Další argumentace obhajoby, poukazující na provádění víceprací v průběhu měsíce prosince 2010 z důvodu terénních posunů v areálu FVE Havřice, která byla z části vybudována na navážce zeminy v areálu bývalé cihelny, koresponduje s výpovědí svědka A., přičemž problematičnost podloží u FVE Havřice u hlavního líčení zmínil i svědek P.. Především však byla jako důkaz před nalézacím soudem provedena listina označená jako „Vícepráce na FVE Havřice“ datovaná 20.12.2010, potvrzená dodavatelem předmětných víceprací, společností FAMES, kde je mimo jiné uvedeno, že z důvodu „terénních zlomů“ byla provedena změna několika segmentů v řádech desítek metrů (viz č. l. 991). Pokud jsou tedy na fotografiích z 15.12.2010 (č. l. 270-271) předložených obžalovanou K. (o nichž se obžalovaná vyjádřila v tom smyslu, že jsou zde patrně zachyceny předmětné vícepráce, kdy bylo nutné rozebrat několik konstrukcí s panely, srovnat terén a znovu konstrukce s panely sestavit) patrně nějaké konstrukce s neosazenými, resp. nezasněženými panely, nelze podle názoru vrchního soudu bez dalšího učinit závěr o tom, že zmíněné fotografie potvrzují nedokončenost FVE Havřice k 15.12.2010. Naopak v souladu se zásadou in dubio pro reo, je třeba v tomto směru akceptovat obhajobu obžalovaných, která provedenými důkazy nebyla bezpečně vyvrácena.
13. Konečně argumentace obžalovaných spočívající v tom, že areál, v němž probíhala výstavba FVE Havřice, sloužil současně (stejně jako v případě dalších FVE realizovaných v té době společností XXXXX) jako jakýsi mezisklad materiálu používaného na výstavby jednotlivých FVE, logicky koresponduje se zjištěním, že společnost XXXXX v té době stavěla současně asi 7 FVE na různých místech v ČR a rovněž na Slovensku (některé stavby byly větší než FVE Havřice), kdy průběžně, podle potřeby docházelo k převážení materiálu mezi jednotlivými stavbami FVE. Tuto praxi potvrdil mimo jiné svědek K., který měl ve společnosti XXXXX na starosti právě logistiku. To, že v inkriminovaném období skutečně opakovaně docházelo k přesunům materiálu mezi jednotlivými stavbami FVE je dobře patrné i z dokladů vztahujících se k přepravě realizované firmou V. (viz č.l. 1205 - 1245). Za dané situace tedy podle názoru odvolacího soudu opět nelze jednoznačně uzavřít, že devět „palet s fotovoltaickými panely“ zachycených na předmětných fotografiích z 15.12.2010 svědčí o nedokončenosti FVE Havřice k uvedenému datu. Navíc z fotografií není zcela jednoznačně zřejmé, že se zde jedná o palety s fotovoltaickými panely (byť je to pravděpodobné), kdy tento závěr učinil policejní orgán v rámci analýzy uvedených fotografií v květnu 2016, aniž by to bylo nějak dále objektivizováno (viz úřední záznam na č.l. 269).

14. Pokud se jedná o státním zástupcem konkrétně zmiňované důkazy, které podle jeho názoru jednoznačně vyvracejí obhajobu obžalovaných, poukazuje vrchní soud, kromě již uvedeného, na následující skutečnosti. Předně není pravdou, že by svědek K. uvedl, že na nízkonapěťové části FVE pracoval do konce listopadu 2010. Svědek naopak jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení několikrát uvedl, že práce dokončil rozhodně dříve než byl vyhotoven zápis o předání díla datovaný 30.11.2010 (č.l. 1045). V této souvislosti svědek uváděl různou dobu dřívějšího ukončení prací (minimálně jeden týden, deset dnů, čtrnáct dnů), s tím, že si přesnou dobu ukončení prací již nepamatuje, což je podle názoru odvolacího soudu vzhledem k časovému odstupu od události a charakteru pracovní činnosti svědka naprosto logické a není důvod v tomto směru nějak zpochybňovat věrohodnost jeho výpovědi.
15. V souvislosti s výpovědí svědka K. vrchní soud poukazuje také na to, že z této výpovědi není patrné, že by v době, kdy svědek prováděl elektromontážní práce na nízkonapěťové části FVE Havříce, zde ještě nebyly instalovány sružovací jednotky MaxConnect 16. K tomu je třeba dále připomenout, že v e-mailu zasláném dne 8.11.2010 svědkem H. obžalovanému K. je mimo jiné uvedeno, že po obžalovaném je v rámci revize požadováno mimo jiné i zrevidování „propojovací kabeláže z Maxconnect ke střídačům“ (viz č. l. 2564). Celkově pak znění tohoto e-mailu, jehož obsah v řízení před soudem nikdo nezpochybnil, vyznívá zcela autenticky, tedy jako reálná objednávka provedení revize existujícího zařízení. Obsah předmětného e-mailu nenasvědčuje tomu, že by po obžalovaném K. byla požadována nějaká formální revize s tím, že část revidovaného zařízení v době revize nebude zhotovena (viz údaj o tom, že „propojení jednotlivých panelů do stringů je provedeno a zkontrolováno... jednotlivé kabely stringů jsou odpojeny od panelů“). S obsahem této e-mailové zprávy pak logicky koresponduje výpověď svědka H. u hlavního líčení, v níž svědek podrobně popsal to, jak bylo zařízení nízkonapěťové části FVE připraveno k revizi provedené následně obžalovaným K.. Ještě významnější je však podle názoru odvolacího soudu sdělení svědka K., že
- „po dokončení díla následovaly revize, a teprve až poté, když revize byly v pořádku a bylo zřejmé, že dílo je funkční, došlo k písemnému předání díla, jak je uvedeno na předložené listině“ (viz č.l. 232-233). Vzhledem k odbornému charakteru prací provedených svědkem K. působí zcela logicky to, že objednatel díla toto oficiálně převzal až po provedení příslušné revize a ověření jeho funkčnosti. Ze spisového materiálu není zřejmé, že by v listopadu 2010 na nízkonapěťové části FVE Havříce byla provedena jiná revize než ta, kterou měl dne 12.11.2010 provést obžalovaný K.. Uvedené tedy nasvědčuje závěru, že svědek K. fakticky mohl práce dokončit do 12.11.2010, byť k jejich formálnímu předání došlo až k datu 30.11.2010.
16. Co se týče svědka K., který u hlavního líčení uvedl, že ještě po Vánocích na FVE probíhaly práce spočívající v zapojování kabelů a pracech na trafostanicích, tak je třeba připomenout, že svědek měl ve společnosti XXXXX na starosti přepravu materiálu na jednotlivé stavby FVE, přičemž sám uvedl, že si již nevybavuje co konkrétně se na FVE Havříce přiváželo po Vánocích. Především je však třeba uvést, že výpověď svědka K. je v přímém rozporu s výpovědí svědka Ing B., který jako tehdejší zaměstnanec společnosti EON Distribuce a.s. provedl dne 20.12.2010 tzv. první paralelní připojení FVE Havříce k distribuční soustavě. V této souvislosti svědek B. u hlavního líčení uvedl, že byl na místě FVE Havříce fyzicky přítomen, s kolegy prošli výrobní a namátkově zkontrolovali, zda jsou zapojeny všechny panely, zda nejsou prázdné konstrukce, zda výrobní svým rozsahem odpovídá instalovanému výkonu, zda jsou zapojeny střídače a jestli jsou splněny podmínky pro osazení obchodního měření (elektroměru). Výrobní byla podle svědka z hlediska technologického celku, který měl vyrábět elektrinu kompletní. Věrohodnost svědka B. nebyla v tomto trestním řízení nijak

zpochybněna a vzhledem k uvedenému tak nelze ve výpovědi svědka K. spatřovat podklad pro nějaké zásadní znevěrohodnění obhajoby obžalovaných. Navíc výpověď svědka K., který do společnosti XXXXX nastoupil až v únoru 2010 (svědek se podle svých slov postupně zaučoval a měl na starosti zajištění návozu materiálu na stavby FVE), nemusí být nutně v rozporu s výpovědí svědka B. (ve smyslu otázky dokončenosti technologické části výroby FVE), neboť svědek B. jednoznačně uvedl, že v době prvního paralelního připojení na stavbě FVE Havřice probíhali nějaké práce, což bylo naprosto běžné i u ostatních FVE, nicméně svědek trval na tom, že technologická část výroby byla hotová (rovněž svědci z řad pracovníků společnosti XXXXX, jakož i dokumentace stavebního úřadu dokládají pozdější provádění dokončovacích stavebních prací a finální kolaudaci FVE až v březnu 2011).

17. Podstatná část odvolací argumentace státního zástupce poukazovala na doklady o přepravě a dodávkách materiálu na stavbu FVE Havřice po provedení předmětné revize, a to ještě i v polovině prosince 2010. Podle názoru odvolatele existují listinné důkazy, které bezpečně dokládají, že minimálně kabelové žlaby, konektory a sružovací jednotky MaxConnect, byly na stavbu elektrárny dodány až po datu provedení revize. S ohledem na výsledky dokazování v řízení před nalézacím soudem však takovému závěru nelze přisvědčit. Pokud se jedná o dodávky materiálu od společnosti ELFETEX, spol. s r.o. (konektory a žlaby), nelze z faktur a dodacích listů předložených touto společností určit, že by firma ELFETEX dodávala po datu 12.11.2010 předmětný materiál na stavbu FVE Havřice (č.l. 953 - 971). Jak již bylo uvedeno, společnost XXXXX ve sledovaném období stavěla současně několik FVE, přičemž z předložených dokladů je zřejmé, že společnost ELFETEX jí dodávala předmětný materiál i na některé další stavby FVE. Z dodacích listů a faktur společnosti ELFETEX, vystavených po datu 12.11.2010 není ani v jednom případě zřejmé, na jakou konkrétní stavbu FVE bylo zboží dodáno (určeno). Pouze v některých případech lze dodávky spojit patrně s výstavbou FVE Břest (č.l. 259 - 260, 965 - 966, 968 - 969). Určení dodávky konkrétního materiálu na stavbu FVE v Havřicích není v žádném z uvedených dokladů explicitně zmíněno.
18. Co se týče listin dokládajících přepravu a dodání materiálu na stavbu FVE v Havřicích firmou D. V. (autodopravce), tak ani zde není situace tak jednoznačná jak uvádí státní zástupce. Podle odvolatele tyto doklady jednoznačně svědčí o dodávce sružovačů (sružovací jednotky MaxConnect) ve dnech 7. a 15.12.2010. V souvislosti s přepravou zboží firmou D. V., jsou ve spisovém materiálu čtyři druhy listin (všechny byly krajským soudem provedeny k důkazu). Konkrétně se jedná o objednávky přepravy učiněné společností XXXXX (č.l. 1208 - 1215), dále záznamy o době řízení vozidla (č.l. 1216 - 1229), dále dodací listy (č.l. 1230 - 1246) a konečně fakturu vystavenou firmou D. V. za přepravy zboží realizované pro společnost XXXXX (č.l. 1205 - 1207). V objednávkách společnosti XXXXX je vždy výslovně uvedeno to, jaké zboží, odkud, kam a který den má být přepraveno. Ve faktuře vystavené firmou D. V. je pak ke každé konkrétní fakturované částce uvedeno datum uskutečněné přepravy, trasa přepravy zboží (např. Brno – Hulín - Břest) s dovětkem „dle objednávky“. Z vystavené faktury vyplývá, že firma D. V. fakturovala společnosti přepravu uskutečněnou dne 7.12.2010 na trase Brno-Rokytnice-Krhov-Havřice, avšak ve spise se nenachází objednávka společnosti XXXXX vztahující se k přepravě sružovacích jednotek MaxConnect dne 7.12.2010 na stavbu FVE Havřice (resp. není zde žádná objednávka přepravy sružovacích jednotek MaxConnect na stavbu FVE Havřice). Jediná objednávka přepravy na 7.12.2010 je na přepravu palet s měniči 100 TS ze skladu v Brně do Rokytnice. Ve vztahu k datu 15.12.2010 pak firma D. V. nefakturuje dopravu do Havřic, ale naopak z Havřic, přičemž jak již bylo uvedeno, ve spise není ani k tomuto, ani k žádnému jinému datu, žádná objednávka přepravy sružovacích jednotek MaxConnect na stavbu FVE Havřice. Jediná objednávka přepravy palet se sružovacími jednotkami MaxConnect se váže k datu 30.11.2010, přičemž sružovací jednotky měly být přepraveny ze skladu v Brně na FVE Břest (č.l. 1210). Dodací listy, které

mají dokládat dodávku 37 kusů sdrůžovacích jednotek MaxConnect na stavbu FVE Havřice ve dnech 7. a 15.12.2010 (č.l. 1230 a 1245) tak nekorespondují s dalšími doklady předloženými firmou D. V. v souvislosti s přepravou realizovanou na základě objednávek společnosti XXXXX. V případě zmíněných dodacích listů lze uvést, že jako dodavatel i odběratel zde figuruje právě společnost XXXXX, přičemž zde není žádný identifikační údaj vztahující se k přepravní firmě D. V., ale pouze razítko společnosti XXXXX (a s ním spojená nečitelná paraafa). Pokud tedy obžalovaní hovořili o tom, že tyto dodací listy neodpovídají skutečnosti a došlo patrně k jejich mylnému vyhotovení v rámci činnosti společnosti XXXXX, nelze tuto argumentaci v kontextu s právě uvedenými doklady o přepravě realizované firmou D.V. bez dalšího zcela kategoricky odmítnout. Ze záznamů o době řízení vozidla pak není zřejmá ani cílová destinace či trasa přepravy, ani druh přepravovaného zboží. Vzhledem k právě uvedenému lze tedy považovat konstatování nalézacího soudu v bodě 124 odůvodnění napadeného rozsudku o souladu dodacích listů a dokladů o dopravě materiálů na elektrárnu v první polovině prosince 2010 za ne zcela správné. Pouze pro úplnost lze uvést, že sdrůžovací jednotky MaxConnect byly na stavbu FVE Havřice objednány společně s pěti kusy střídačů SolarMax u společnosti Sputnik Engineering International AG již 30.4.2010 s předpokládaným datem odeslání 18.8.2010 (viz č.l. 1203).

19. Co se týče předávacího protokolu sepsaného mezi dodavatelem společností FAMES a objednatelem společností XXXXX, podle něhož mělo teprve dne 17.12.2010 dojít k předání a převzetí díla (č.l. 1012), tak kromě toho, co již bylo uvedeno v souvislosti s výpovědí svědka P. a problematikou financování stavby FVE Havřice, je třeba zmínit následující. Z popisu předaného díla je zřejmé, že vedle dodávky a montáže konstrukcí na fotovoltaické panely (včetně vlastní montáže panelů na tyto konstrukce), měly být součástí předávaného díla i dodávka a montáž oplocení, brány, branky a ochranných nerezových lemů. Podle názoru odvolacího soudu si vzhledem k charakteru a rozsahu předávaného díla zcela reálně lze představit to, že k realizaci jednotlivých částí mohlo docházet postupně a datum oficiálního předání díla nemusí nutně znamenat to, že před datem 17.12.2010 všechny v protokolu uvedené části díla ještě nebyly dokončeny. V praxi, např. ve stavebnictví, není nijak neobvyklé to, že k formálnímu předání díla dochází až po jeho celkovém dokončení (což má význam např. z hlediska odpovědnosti dodavatele za vady díla), byť stěžejní části díla byly dokončeny a zrevidovány již dříve. Pokud pak měla být podle předávacích protokolů předána i dodávka a montáž celkem 37 kusů „rámů na střídače“, jedná se o zřejmou nesprávnost, neboť z provedených důkazů vyplývá, že na FVE Havřice bylo instalováno toliko 5 kusů střídačů. Rovněž obžalovaní logicky hovořili o tom, že vzhledem k charakteru 5 střídačů, které byly na FVE Havřice instalovány, tyto neměly žádné rámy. Podle názoru vrchního soudu se jedná o mylný údaj, kdy patrně správně mělo být uvedeno, že se jedná o rámy na sdrůžovače (sdrůžovací jednotky MaxConnect), nicméně tomuto rozporu není třeba vzhledem k výše uvedenému věnovat bližší pozornost. Současně lze znovu připomenout, že společnost FAMES nebyla dodavatelem sdrůžovacích jednotek MaxConnect (tím byla společnost Sputnik Engineering International AG).
20. Ani odvolací argumentaci poukazující na rozhodnutí učiněná správními soudy (konkrétně na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2.6.2016, č. j. 62 A 112/2013-321 a dále usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2017, č. j. 7 As 140/2016-99, kterými bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí ERÚ o udělení licence FVE Havřice), nelze podle názoru odvolacího soudu přiznat relevanci. Z odůvodnění shora citovaných rozhodnutí správních soudů je totiž evidentní, že důvodem rozhodnutí o zrušení rozhodnutí ERÚ o udělení licence bylo zjištění, že v době revize provedené obžalovaným K. nebyly instalovány žádné fotovoltaické panely na pozemku parc. č. 1085/2. Jak však vrchní soud konstatoval ve svém předchozím kasačním rozhodnutí, vzhledem k okolnostem pozdějšího umístění 240 kusů fotovoltaických panelů na pozemku parc. č. 1085/2 (zejm. nenavýšení licencovaného výkonu

FVE), nelze z této skutečnosti ve vztahu k obžalovaným vyvozovat trestněprávní důsledky a může se projevit maximálně v rovině správněprávní. V podrobnostech vrchní soud odkazuje na příslušné pasáže odůvodnění zmiňovaného kasačního rozhodnutí (usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.9.2020, č.j. 6 To 38/2020-2603). Nad rámec otázky pozdějšího umístění 240 kusů fotovoltaických panelů na pozemku parc. č. 1085/2 se správní soudy dokončeností FVE Havříce z hlediska pravdivosti revizní zprávy vypracované obžalovaným K. v podstatě nezaobírali. Závěry správních soudů ohledně absence dobré víry obžalovaných stran dokončenosti FVE a s tím související pravdivosti revizní zprávy osvědčující její bezpečný provoz, proto nelze aplikovat z hlediska tvorby závěru o trestní odpovědnosti obžalovaných.

21. Pokud pak státní zástupce v rámci odůvodnění odvolání poukázal na nesoulad výpovědi obžalovaného B. ohledně instalace fotovoltaických panelů na pozemku parc. č. 1085/2 se skutečnostmi vyplývajících z provedených důkazů, nelze ani tuto námitku odvolatele považovat za důvodnou. Satelitní snímky pořízené ve dnech 2.1.2011 a 14.3.2011 (č.l. 366 a násl.) zachycují pohled na předmětný pozemek, ze kterého je zřejmé, že v inkriminovaných datech se zde žádné konstrukce s fotovoltaickými panely nenacházely. Z geodetického zaměření stavby provedeného 16.3.2011 vyplývá, že ani k tomuto datu nebyly na pozemku parc. č. 1085/2 umístěny žádné konstrukce s fotovoltaickými panely (č.l. 1304). Stavební úřad na místě FVE v rámci kolaudačního řízení provedl fyzickou kontrolu 18.3.2011, přičemž z tehdy pořízeného záznamu rovněž nevyplývá to, že by na zmíněném pozemku byly umístěny nějaké fotovoltaické panely (č.l. 1342). Další snímky pozemku parc. č. 1085/2 a šetření policejních orgánů v tomto směru jsou až z konce roku 2014, resp. z ještě pozdější doby, takže rozhodně nelze souhlasit s tvrzením odvolatele prezentovaném v bodě 13 odůvodnění jeho opravného prostředku a sice, že „dle provedených důkazů byly tyto panely namontovány jednoznačně na pozemek č. 1085/2 až v březnu 2011“. Z provedených důkazů lze podle vrchního soudu jednoznačně dovodit pouze to, že k umístění fotovoltaických panelů na pozemku parc. č. 1085/2 došlo někdy v období od 18.3.2011 do konce roku 2014. Pokud tedy obžalovaný B. v souvislosti s instalací panelů na pozemek parc. č. 1085/2 hovořil o jarních měsících roku 2011, nelze z toho dovozovat nevěrohodnost jeho výpovědi, jak naznačuje odvolatel.
22. Vrchní soud pro úplnost uvádí, že nepřehlédl to, že obžalovaný B. v písemném vyjádření k odvolání státního zástupce poukazoval na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.12.2021, sp.zn. 3 Tdo 1171/2021 s tím, že tam posuzovaný případ je v základu stejný jako nyní projednávaná věc. Velmi stručně řečeno, zmíněné kasační rozhodnutí Nejvyššího soudu poukazuje na význam skutečnosti, že daná FVE byla dokončena a uvedena do provozu do konce roku 2010, a to z hlediska hodnocení otázky zavinění pachatelů ve vztahu ke znaku objektivní stránky trestného činu podvodu, jímž je způsobení škody. Odvolací soud je samozřejmě s citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu dobře obeznámen, nicméně si je současně vědom toho, že se jedná o poměrně nové rozhodnutí, které zaujímá poněkud odlišné právní stanovisko oproti jiným rozhodnutím Nejvyššího soudu v obdobných věcech. Nicméně je třeba uvést, že nyní projednávaný případ je skutkově poněkud odlišný od shora zmiňované trestní věci (FVE Havříce byla fakticky uvedena do provozu až počátkem roku 2011), ale především je nutné zdůraznit, že důvodem zprošťujícího výroku v nyní projednávané věci bylo to, že se nepodařilo v dostatečném rozsahu prokázat, že předmětná revizní zpráva a předávací protokol, obsahovaly nepravdivé údaje, jejichž prostřednictvím obžalovaní záměrně uváděli pracovníky ERÚ v omyl.
23. Vrchní soud konstatuje, že byť snad některé formulace v odůvodnění napadeného rozsudku (zejm. pasáž v bodě 124 rozsudku o tom, že „vzhledem k obhajobě“ obžalovaných nebylo možné zjistit, kdy přesně byly všechny uvedené prvky na stavbu dodány a zabudovány, ačkoli listinné důkazy poukazovaly na první polovinu prosince 2010) mohou působit poněkud

nepřesvědčivě (z hlediska hodnocení provedených důkazů a z něj vyplývajícího závěru nalézacího soudu v rovině trestní odpovědnosti obžalovaných), tak je třeba na odůvodnění napadeného rozsudku nahlížet jako na celek a nelze pomíjet hodnotící pasáže konfrontující provedené důkazy s obhajobou obžalovaných (viz zejm. pasáže uvedené v bodech 126-136). Současně s tím je třeba také zdůraznit, že nalézací soud v bodě 137 odůvodnění svého rozhodnutí zřetelně deklaroval, že zprošťující výrok v daném případě neznamená potvrzení (prokázání) pravdivosti předmětné revizní zprávy a dokončenost FVE Havříce k datu 12.11.2010, resp. 16.12.2010. Byť to krajský soud v odůvodnění rozsudku explicitně neuvedl, je zcela evidentní, že při svém rozhodování o trestní odpovědnosti obžalovaných postupoval v souladu se zásadou in dubio pro reo, která je jednou ze základních zásad českého trestního procesu. Krajský soud se vyjádřil v tom směru, že i po provedeném dokazování přetrvává určité podezření o protiprávním jednání obžalovaných, na druhé straně se však obhajobu obžalovaných provedenými důkazy nepodařilo bezpečně vyvrátit a ve věci tak přetrvávají důvodné pochybnosti, pro něž nelze rozhodnout odsuzujícím rozsudkem. Vrchní soud k tomu dodává, že zatímco k podání obžaloby postačuje kvalifikovaný stupeň podezření ze spáchání trestné činnosti obžalovanými (vyplývajícího z důkazů shromážděných v přípravném řízení), v případě meritorního rozhodnutí soudu je třeba trvat na tom, že vina obžalovaných musí být bezpečně, tedy bez důvodných pochybností, prokázána. Tak tomu však v nyní projednávaném případě nebylo.

24. Odvolací soud tedy uzavírá, že neshledal pochybení soudu prvního stupně při hodnocení jím provedených důkazů a jeho závěr, že nebylo prokázáno spáchání žalovaného skutku tak lze považovat za správný. Odvolací námitky státního zástupce vrchní soud shledal být nedůvodnými a jeho odvolání proto podle § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Brně). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 23. února 2023

JUDr. Aleš Vašků v. r. předseda senátu